UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et Mi-||racvlis Clari, Opera

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

De purgatione, illuminatione & perfectione hominum. Epistola X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

Visual Library

miſerabilem ac omnis conſolationis expertẽ cum vice quadam in cruce miſerãdum in modum ſine vlla conſolatione pendenti Domino IESV expoſuiſſet, intùs de cruce ſibi Dominũ reſpondentem audiuit: Volo te propterea nulli eſſe charum, vt mihi dilectus efficiaris: & nihilipendi ac deſpici te volo, vt ſis meus amicus: denique ea cauſa vilis ac nullius eris precij apud homines, vt mihi ſis honori. Paradigma. Deſpecti mũdo efficax conſolatiuncula.

De purgatione, illuminatione & perfectione hominum.

EPISTOLA X.

Estote perfecti, ſicut & Pater veſter cæleſtis perfectus eſt. Matth. 5.

His verbis eſt vſa æterna Sapientia Dominus noſter Ieſus Chriſtus ad diſcipulos ſuos longè chariſſimos, ſublimi vitæ inhiantes. Porrò D. Dionyſius in libro cæleſtis hierarchiæ author eſt, inferiores angelos à ſuperioribus purgari, illuminari, & perfici, idque totum fieri radiantiſſimo iubare ſiue micantibus radijs æterni ac ſupereſſentialis ſolis, ac communicatione diuinorum effluxuum cum nouæ veritatis illuſtratione ſiue irradiatione. Huius ſimile quiddam etiam in pleriſq; hominibus in hac temporaria degentibus vita inuenitur. Purgatio autem ipſa in eo ſita eſt, vt quicquid creatum eſt, ab animo excludatur, remoueanturq; inde rerum creatarum ſimulachra, adeò vt etiam ipſe ſummus Seraphicus ſpiritus, vel D. Ioann. Baptiſta, vel quicquid demum creatum eſt, Dion. Hier. 7. Interiores angelos à ſuperioribus purgari ac perfici. Animi purgatio vera in quo conſiſtat

quantum ad ipſorum imagines attinet, non i
trò admittantur, ſed illis moriatur homo. S
hic poſſent homines bene fideles & ſimpli
errare, quamuis bona id intentione facere
at intentio bona non ſemper ſufficit. Olim p
Moſen Dominus præcepit, dicens: *Iuſtè qu*
Deut. 16. *iuſtum eſt perſequêris.* Nam ſi ſecus fiat, quo
Purgationem quid conſequatur. iuſtum eſt, fit iniquum. Deinde poſt purgatio
nem ſuccedit illuminatio, & luminis clari
do. Siquidem veritas lux eſt, ignorantiæ te
bras diſpellens. Atque hæc lux nonnunqu
cum medio, interdum ſine medio ſuſcipit
ipſaqúe animi renouat lætitiam, & diuini
complet formis ac ſimulachris. Id verò qua
to copioſius præſtatur homini in hac vita,
perfectius quicquid vanum & caducum ac te
renum eſt, in ipſo moritur, ſtolaque incorru
ptibilis & indeficiens futuræ illius ac æterna
lucis magis illi fit propria, ita vt tædio qu
dam ac nauſea teneatur cuiuslibet rei tempo
rariæ: Vndè mox vera exiſtit ac emergit p
fectio, quæ ſita eſt in ſuprema virium vnio
cum rerum omnium principio ac origine D
idqúe per ſublimem contemplationem, ard
tiſſimum amorem, & fruitionem ſuauiſſima
ſummi boni, quantum quidem permittit gra
uis corporis huius imbecillitas. Sed quia o
corporis infirmitatem non poteſt anima p
dignitate puriſſimo illi bono nudè ſemper i
hærere, debet ſanctas quaſdam habere imag
nes, per quas rurſum intro reducatur: inter ha
Imaginum omnium vtiliſſima quæ. autem, quantum equidem capio, primas ſi
vendicat ipſa D. Ieſu imago & exemplar, q
eſt DEVS & homo, & ſanctorum omnium au
thor

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

thor & ſanctificator : in quo vita ipſa inuenitur, in quo denique merces præcipua & ſumma vtilitas capitur. Atque in hanc dum quiſpiam transformatur imaginem, reuelata facie gloriam Domini ſpeculatur, & tanquam à Domini ſpiritu transformatur à claritate dulciſſimę humanitatis eius in claritatem ſempiternæ diuinitatis illius. Quanto enim crebriùs cupidos cordis oculos in eum intendimus, omnemque vitam noſtram illi cōformamus, eo eſſentiali eius beatitudine in cælis præclariùs perfruemur. Vale. *2 Cor. 3.*

De picturis & ſententijs quibuſdam ad Dei amorem prouocantibus.

EPISTOLA XI.

VOcatum eſt nomen eius Ieſus. Luc. 2. Salutiferum illud nomē IESVS, Miniſter Sapientiæ in Sacello ſuo fecit eleganter depingi adiectis ad illius ornatum ſententijs quibuſdam haud contemnendis: idque eo animo, vt corda omnium ad Dei prouocaret amorem. Atque vt homines afflicti ſuas cruces mitius ferrent, arborem etiam quandam ceu roſas temporalium afflictionum ferentem, quæ adſpectantibus non parum erat conſolatoria, in eodem ſacello pictura exprimi iuſſit: itemque alteram arborem temporarij ac Diuini amoris differentiam & effectus contrarios ex diuinis literis indicantem verbis ſimplicibꝰ, ſed Latinis. Hęc verò ſpiritalis eius filia vertit Germanicè, in rhythmos ea redi-

Picturæ quæ quo conducant.